

Jag tänker på att jag försöker tänka.
Jag tänker på min egen tanklöshet.
Den djupa kvällen djupnar, allt är stilla,
Men hundar skäller långt i fjärran en-
samhet.
Ett fönster lyser: elden vaktar kojan.
En stjärna vinkar, det är vindens stjärna,
Men alla stjärnor fryser, frostens blom-
mor,

Och många faller ner på mörka jorden.
Nu drar den röda hösten bort sin hand
Och kastar gullringen i sjön som pant
för löftet.

Den djupa kvällen djupnar, meningslös.
Jag tänker på att jag försöker tänka.
Jag tänker på min egen tanklöshet.

Gunnar Ekelöf.